

MEDVEDJE LOMASTENJE

Neenotni celo v tem, kdo smo

Ko so 1. septembra 2014 v Kočevju začeli izvajati projekt Ohranjanje območij **Natura 2000 Kočevsko - LIFE Kočevsko**, je bilo kar nekaj vprašanj, zakaj poimenovanje **Kočevsko** in ne **Kočevska**. Partnerji projekta, ki še ni zaključen, saj naj bi ga izvajali kar 54 mesecev, so nekaj pojasnjevali v zvezi s tem, zakaj **Kočevsko**, a se nekateri takrat niso mogli znebiti občutka, da nam je bilo poimenovanje **Kočevsko** vsiljeno od zunaj, saj sta poleg občine Kočevje in Ljudske univerze Kočevje partnerja v projektu tudi Zavod za gozdove Slovenije in Zavod RS za **varstvo narave**.

Sedaj pa se zgodba »**Kočevsko**« ponavlja. Le da tokrat nikakor ne moremo reči, da nam je poimenovanje **Kočevsko** namesto **Kočevska** vsilil kdorkoli od koderkoli drugod. Med 12 destinacijami, ki sodelujejo na drugem nacionalnem pozivu Slovenske turistične organizacije za pospeševanje in presojo trajnostnega poslovanja v turizmu, imenovanem Zelena shema slovenskega turizma - Slovenia Green, je tudi destinacija **Kočevsko**. Ime destinacijski znamki pa smo si nadeli sami oziroma povedano drugače: destinacija, ki je dobila slogan in se bo tržila pod blagovno znamko **Kočevsko - Skrivnostni gozd Slovenije**, smo poimenovali v Kočevju. Direktorica lani ustanovljenega Zavoda za turizem in kulturo Kočevje Vesna Malnar Memedović pojasnjuje, da je iz-

bira oblike **Kočevsko** namesto **Kočevska** pogojena s slovnično bolj pravilno obliko, saj je želja zastopati območje Kočevskega, Kostela in Osilnice - torej **Kočevsko** in ne zgolj dežele. Kakorkoli že: Malnar Memedovićeva je slavistka in bi ji morali verjeti, da ve, kaj govori, a nekateri v Kočevju kljub temu menijo, da bi destinacija morala biti **Kočevska**.

Kočevska ali **Kočevsko** pa ni edina stvar in edino poimenovanje, o katerem se na Kočevskem ne moremo poenotiti. Zediniti se tudi ne moremo o tem, kako bi poimenovali jezero, ki ga imamo. O tem sploh še nikoli tudi ni bilo resne politične razprave in poskusa, da bi jezero sploh poimenovali. Eni mu tako rečejo **Kočevsko** jezero, drugi Rudniško jezero, spet tretji Kočevsko-rudniško jezero. Ker je jezero nastalo po zaprtju Rudnika rjavega premoga Kočevje na mestu nekdanjega dnevnega kopa rudnika, se zdi zagovornikom imena Rudniško jezero to poimenovanje zgodovinsko in krajevno utemeljeno. Vendar pa so nasprotniki takšnega poimenovanja zelo glasni, češ, da je bilo delo v rudniku eno najbolj umazanih del, rudarji zmeraj črni od premoga. »Kateri turist pa bo prišel, če ga bomo vabili na jezero, ki ga bo spominjalo na umazanijo?!« pravijo. Ker imamo v Sloveniji Blejsko in Cerkniško jezero, po kraju pa se ne nazadnje imenuje tudi jezero v Velenju, ki je prav tako kot v Kočevju povezano s premogovnikom, se nekaterim

zdi edino prav, da bi tudi jezeru v Kočevju rekli preprosto samo **Kočevsko** jezero. Čeprav se ob dveh različnih predlogih imen zato zdi, da bi bila najustreznejša rešitev poimenovanja Kočevsko-rudniško jezero, pa ima tudi ta kompromisni predlog svoje nasprotnike, češ: Zakaj vendar toliko imen!

S tem, ko domačini svoje jezero različno imenujemo, ustvarjamo zmedo med turisti, a se očitno s tem nihče v Kočevju ne obremenjuje. Še manj pa se kdorkoli obremenjuje s tem, da si v Kočevju nismo enotni niti v tem, kdo smo oziroma kako naj bi nas kot občane kočevske občine imenovali. Nekateri se imajo za Kočevce, drugi za Kočevjarje. Za tiste, ki si pravijo Kočevjarji, je beseda Kočevjec socialistična skovanka oziroma pogruntavščina, in tudi nekateri izmed tistih, ki so si še včasih rekli Kočevjec, se danes vse bolj nagibajo, da bi bili Kočevjarji. Nekateri, kot je denimo znani kočevski nečkar Matija Kobola, pa so se od nekdaj razglašali za Kočevjarje in pri tem vztrajali tudi že v času socializma, ko je imela beseda Kočevjar negativen prizvok. Včasih se je namreč Kočevjarje istovetilo z nekdanjimi večinskimi prebivalci Kočevske - kočevskimi Nemci, čeprav so že pred nemško poselitvijo Kočevske tod živeli Slovenci, ki so se kasneje kot prebivalci Kočevske tudi imenovali Kočevjarji.

M. Leskovšek-Svete